

dengang – at man skulle have tænkt over det her, da man indførte den regel. For 300-timers-reglen har jo den modsatte effekt af det, vi ønsker at opnå med det her forslag, nemlig at der, når man først har taget kontanthjælpen fra folk, jo ikke er noget med at stille krav. Så kan man ikke længere stille krav; folk skal ikke stå til rådighed.

Det er jo sådan for enhver, der ønsker at modtage kontanthjælp i dag, at hvis ikke man står til rådighed, er man slet ikke berettiget, og så kan kommunen tage kontanthjælpen fra en. Så de, som ministeren refererede til, var slet ikke berettiget til at få kontanthjælp, og derfor var 300-timers-reglen slet ikke nødvendig for at få dem til at miste deres kontanthjælp, det kunne kommunerne bare have gjort. Men det, der var problemet, og det, man skulle have gjort på samme tidspunkt, var jo netop at sikre, at de, der mistede deres kontanthjælp, da man indførte 300-timers-reglen, tilsvarende havde haft en ret til, når de havde demonstreret, at de vitterligt ikke havde fodfæste på arbejdsmarkedet, så at kunne gå ned på kommunen og sige: Det kan godt være, at jeg ikke skal stå til rådighed, men jeg vil stå til rådighed, og jeg har et ønske om at komme nærmere arbejdsmarkedet med nogle tiltag.

Der synes jeg, at beskæftigelsesministerens og også Venstres ordførers svar havde karakter af en tilståelsessag, nemlig at det tænkte man ikke på dengang, for man var nok mest af alt optaget af at få taget kontanthjælpen fra folk, og så måtte vi tage den indsats på et senere tidspunkt – nu nogle år efter, hvor en hel del er blevet sat ud af deres lejligheder, mange har måttet låne penge af deres familie osv. Det er jo en diskussion, vi havde for ikke så længe siden, da vi diskuterede afskaffelsen af 300-timers-reglen.

Så vil jeg også gerne kvittere fru Anne-Marie Meldgaard for at sige, at vi på lange stræk har svigtet indvandrerkvinderne; jeg er meget enig. Men jeg synes – og det er det, som jeg håber vi kan læne os op ad – at der heldigvis er mange steder, hvor man har taget gode initiativer. Enkelte steder ude lokalt kan man jo finde rigtig gode initiativer. I Århus, hvor vi begge kommer fra, er der nogle kvindehuse, og man har haft enorm succes med at få kvinderne ud af lejlighederne og ind i nogle fællesskaber, som er det første skridt på vej væk fra isolationen og ud i nær-

heden af arbejdsmarkedet og i hvert fald ud i det almindelige samfundsliv.

Hr. Bent Bøgsted var inde på, at der måske er nogle, der har brug for mere tilvænning end andre. Jeg medgiver gerne, at det kan der sagtens være. Vi har i Danmark en lang og god tradition for en meget høj erhvervsfrekvens blandt både mænd og kvinder, og det er klart, at der er nogle, der kommer fra nogle kulturer, hvor den slet ikke er den samme. Det behøver man ikke at rejse langt væk for at se – der er andre lande i Europa, som ikke har den samme tradition, og derfor er der selvfølgelig behov for tilvænning. Men jeg tror bare, at man skal konstatere, at måden at gøre det på altså ikke bare er at tage penge fra folk og så håbe, at de bliver mere motiverede, når sulten rigtigt sætter ind. Nej, det, man skal gøre, er netop at lave en indsats, hvor man forsøger at hjælpe folk på vej og fremme den tilvænning i stedet for at vende ryggen til.

Jeg vil også gerne indgå i en diskussion med hr. Eigil Andersen om, hvor mange penge der skal til. Vi har det her forslag med som et led i vores sociale 2015-plan, hvor vi altså har sat nogle målsætninger om, at vi vil have halveret forskellen mellem indvandreres og danskeres erhvervsdeltagelse i 2015. Det har vi prioriteret ganske betragtelige ressourcer til i vores finanslovsforslag. Og skulle det vise sig, at der var behov for flere end dem, vi har afsat til det her forslag, tror jeg også, at vi kan omprioritere sådan i forhold til 2010.

Samlet set er jeg meget glad for debatten og meget glad for tilsagnet fra regeringen, og jeg håber, at vi kan få en tilsvarende opløftende debat, når regeringen fremsætter sit lovforslag. Vi synes i hvert fald, at det her forslag indtil videre har tjent sit formål.

Kl. 20:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.